

ten, og det i § 7 nævnte Tilfælde er det eneste, hvor Oversætterten undtagelsesviis er fri for Ansvar.

N. Sørensen: Jeg finder, at dersom der skal være nogen Omsorg for, at ikke fremmede Blade og periodiske Skrifter skulle uhindrede uden Critik, det vil sige Justitscritik, finde Indgang i Landet, da er den Bestemmelse, som her findes, saa aldeles usubstantig og u hensigtsvarende, at den vanskelige vil kunne overholdes. Det hedder her: „Finder Justitsministeren, at et saadant Skrift er af et strafbart Indhold o. s. v.“, dersom dette ikke forudsætter at Justitsministeren maatte holde og gjennee alle fremmede Blade og periodiske Skrifter, paa hvad Maade, maa man spørge, skal han da komme til Kundskab om deres Indhold. Her i Landet er det jo Tilfældet, at Censor eller Politimesteren skal i paakommende betænkelig Tilfælde bringe ham et Exemplar af de her i Landet udkomne Skrifter; skal nu ikke det Samme skee med fremmede Blade, da er det jo saa aldeles overflødig og ubestemt, hvad her i denne Paragraph stager, at der kunne gaae hele og flere Aar hen, førend Justitsministeren tilfældigviis falder over et saadant periodisk Blad eller Skrift, hvori han finder noget Strafbart. Vil man altsaa have, at det ikke skal staae som tomme Ord, saa finder jeg, at der bør gjælde det Samme med Hensyn til de i fremmede Lande udkomne Skrifter, som her komme til Forhandling, som med Hensyn til de danske, der udkomme her; thi uden dette er det Hele i mine Dine frugtesløst.

Da ingen Flere begjærede Ordet, ffred man til Afstemning hvorved:

1) Spandets Forslag:

Af § 15 udgaaer Alt, hvad deri forekommer efter det første Punktum. forkastedes med 53 Stemmer imod 14.

2) Lovforlaget § 15, saalydende:

„Indførslen af fremmede, saavel periodiske som andre Skrifter, er fri. Finder Justitsmi-

nisteren, at et saadant Skrift er af strafbart Indhold, og kan ingen dansk Undersaat drages til Ansvar for dets Offentliggjørelse, kan der hos den, der har eller har hadt Skriftet til Forhandling eller Uddeling, ved Fogden nedlægges Forbud mod dets videre Udbredelse her i Riget, hvilket Forbud efter Stævning til den, hos hvem det er nedlagt, uopholdeligt bliver at forfølge under den criminelle Processus Former. Bliver Forbudet stadfæstet ved Domstolene, vil der i Dommen være at bestemme en Frist, inden hvilken Skriftet skal være udsendt af Riget eller i modsat Fald være confisteret. Denne Dom bliver efter det Offentliges Foranstaltning 3 Gange at bekendtgjøre i Stiftsaviserne og den Berlingste Tidende, hvorefter al videre Indforskrivning, Forhandling eller Uddeling af Skriftet heri Riget er forbudt, og Overtrædelse heraf ansees med Straf af Bøder fra 50 til 500 Rbd. eller med Fængsel fra 14 Dage til 6 Maaneder.“

vedtoges med 54 Stemmer imod 11.

Paa Grund af Udfaldet af den sidst foretagne Afstemning bleve Spandets Forslag til Indførelse af 2 nye Paragrapher, §§ 15 b og 15 c, taget tilbage af Forslagsstilleren.

Derpaa gik man over til Behandlingen af Lovforlagets § 16, med det dertil stillede Undringsforslag, der findes opført paa Undringsforslagslisten under Nr. 32.

Grundtvig: Jeg skal slet ikke sige Andet, end gjøre opmærksom paa, at en saadan Paragraph i mine Dine aldrig kan gjøre nogen Gavn, men kan kun være til Hindring for Kunstens Udbredelse.

Danfær: Dette kan dog vel ikke siges om hele Paragraphen, og navnlig ikke om dens første Deel?

Ved den derefter foretagne Afstemning blev:

1) Spandets Forslag:

Af § 16 udgaaer, hvad der forekommer efter det første Punktum. forkastet med 52 Stemmer imod 16.